

دوشنبه یازدهم آبان ۱۳۸۸ - دوم نوامبر ۲۰۰۹

وضعیت وخیم فریبا پژوه، روزنامه نگار در بند

نوروز: خانواده فریبا پژوه، روزنامه نگار که از ۳۱ مردادماه در بازداشت به سر می برد، روز گذشته (یکشنبه) به صورت کابینی با او ملاقات کردند.

به گفته مادر این روزنامه نگار در بند، فریبا پژوه به علت ابتلا به سرماخوردگی شدید، اعتصاب غذای خود را شکسته است. خانواده این روزنامه نگار بیش از ۱۰ روز است که از وضعیت او هیچ خبری نداشتند، بر همین اساس اطمینان از صحت اخباری که در هفته گذشته مبنی بر اعتصاب غذای او منتشر می شد، وجود نداشت.

مادر او میگوید: فریبا شبها اصلا نمی تواند بخوابد، از نظر روحی بسیار خسته و سردرگم است و روزی ۷ تا ۸ عدد قرص آرامبخش مصرف میکند. به گفته مادر این روزنامه نگار، وضعیت جسمی او در مجموع بد نبوده، اما از درد شدید قفسه سینه رنج می برد است.

نوروز به نقل از مادر فریبا پژوه گزارش می دهد: مدت ها است بازجو سراغی از فریبا نگرفته و او به حال خود رها شده است؛ این وضعیت بلا تکلیف به شدت او را آزار می دهد.

او همچنین می افزاید: ظاهرا بازجو و کلا وزارت اطلاعات مصمم هستند که او را در بازداشت نگه دارند و خواهان تمدید قرار بازداشت او هستند. فریبا پژوه، روزنامه نگار در تاریخ ۳۱ مرداد در منزل پدرش بازداشت شد. او بیش از یکماه در سلول انفرادی محبوس بود.

مسیر راهپیمایی 13 آبان کروی اعلام شد/ 10:30 صبح هفت تیر

ادواریوز: پس از انتشار اخباری مبنی بر حضور مهدی کروی در دانشگاه امیر کبیر (پلی تکنیک) در روز 13 آبان، یکی از نزدیکان مهدی کروی خبر داد که ایشان در این روز قرار نیست به دانشگاه امیر کبیر بروند و به تبع آن هیچ برنامه دیداری نیز از این دانشگاه ندارد.

این گزارش حاکی است که مهدی کروی بنا بر برنامه سال های اخیر خود روز 13 آبان ساعت 30 : 10 در میدان هفت تیر حاضر می شود و از آنجا برای شرکت در مراسم این روز اقدام می کند.

خانواده های زندانیان سیاسی بار دیگر تجمع کردند

کانون زنان ایرانی: جمعی از خانواده های زندانیان سیاسی صبح امروز یازدهم آبان ماه مقابل ساختمان مجلس در بهارستان گرد هم آمدند و بی صدا فریاد کردند که عزیزان در بندمان را از زندان آزاد کنید.

این دومین تجمع و اقدام عملی خانواده های زندانیان سیاسی است. آن ها با صدور بیانیه های اعلام کرده بودند اگر از آزادی دربندشدگان خبری نباشد تحصن، تجمع و در نهایت اعتصاب غذا می کنند. آنها هفته گذشته اولین تجمع خود را مقابل دادستانی برگزار کردند و حالا پس از گذشت يك هفته برای دومین بار گرد هم آمدند. آنها اعلام کرده اند که اگر دوباره صدای خانواده های زندانیان سیاسی شنیده نشود دست به اعتصاب غذا می زنند.

صبح امروز دوشنبه خانواده ها با در دست داشتن تصاویر برخی از عزیزان دربندشان و پلاکاردهایی که روی آنها درخواست شان یعنی آزادی زندانیان سیاسی را خواسته بودند، مقابل مجلس تجمع کردند. آنها نوشته اند: " ما آزادی فرزندانمان را می خواهیم. آزادی همسرانمان را. آزادی پدران و مادرانمان را." آنها خیلی آرام و بی صدا فریاد می کنند که: " گرمی را در آغاز این فصل سرد به خانه هایمان بازگردانید."

"به بازداشت غیر قانونی همسرانمان اعتراض داریم." این نوشته با رنگی زرد روی پارچه ای سیاه نوشته شده است. این پلاکارد را رو به خیابان و پشت به خانه ملت گرفته اند تا رهگذران از خیابان مجاهدین اسلامی را آگاه کنند.

یکی از اعضای خانواده های زندانیان سیاسی می گوید: "ما خانواده های زندانیان سیاسی روزهای سختی را می گذرانیم. این روزها روزهای بلا تکلیفی و پریشانی است. چهار ماه و نیم از زندانی شدن عزیزانمان می گذرد و ما همچنان در بلا تکلیفی نمی دانیم که می خواهند چه بلایی سرشان بیاورند."

دیگری می گوید: "مقابل خانه ملت جمع شده ایم همان جایی که عدالت خانه است و قرار است نمایندگان عادلانه رفتار کنند. اما..." او ادامه حرف هایش را می بعد. سرش را تکان می دهد: "این تصاویر و این شعار ها گویای همه چیز است و نشان می هد که نمایندگان خانه ملت چقدر به داد ما رسیده اند."

خانواده های زندانیان سیاسی در بخشی از بیانیه خود نیز به همین نکته اشاره کرده اند: " این بار در مقابل خانه خودمان، خانه ملت که بیش از یکصد سال پیش پدران و مادرانمان برای مقابله با ظلم زورمداران، تمنای آن کردند و با پیروزی نهضت مشروطیت بدان دست یافتند، صدای اعتراضمان را به وضعیت موجود به نمایندگان مردم می رسانیم. با این امید که استقلال قوا بهانه ای برای عدم پاسخگویی مسئولین قوه قضائیه به سوالات پی در پی ما نباشد."

اطراف تجمع کنندگان نیرو های انتظامی ایستاده اند و بیشتر از آنها نیروهای لباس شخصی این جمعیت را تحت نظارت خود گرفته اند. به کسی اجازه عکاسی و فیلمبرداری داده نمی شود جز يك نفر که از نیروهای خودی آنها محسوب می شود و آزادانه از خانواده های زندانیان سیاسی عکس می گیرد. کسانی البته سعی می کنند با گوشی های موبایل مخفیانه عکس بگیرند.

در این تجمع این بار نام های نا آشنای زندانیان در کنار چهره های آشنای دربندشدگان پس از انتخابات دیده می شود. اینها کسانی هستند که حکم های سنگین برایشان صادر شده و تا کنون نیز درباره شان اطلاع رسانی دقیقی نشده است. جواد مقیمی یکی از همین افراد است که هفتم تیرماه در خانه بازداشت شده و اکنون به یک سال حبس تعزیری محکوم شده است. عکس جواد مقیمی در کنار نامها و عکس های حسین باستانی نژاد، حسام ترمسی، میثم وره چهر، محمد شکوهی و بسیاری از زندانیان سیاسی دیگر به چشم می خورد.

تصاویر دیگری از زندانیان سیاسی که هنوز اتهامشان مشخص نشده و در زندان ها به سر می برند. مصطفی تاج زاده، محسن امین زاده، علی تاجرنیا، حسین نورانی نژاد، بهمن احمدی امویی، سعید لیلان، شاهپور کاظمی، محسن میردامادی، محمدعلی ابطحي، عبدالله مومنی، احمد زیدآبادی، جعفر ابراهیمی، محمد داوری، فریبا پژوه، مهدی محمودیان، پیمان عارف، مجید دری، و، آذر منصوری و عاطفه نبوی از جمله افراد دربند هستند که عکس هایشان در این مراسم دیده می شود...

بهارستان پیام ما را بشنود: نامه سرگشاده خانواده‌های زندانیان سیاسی به رئیس قوه‌مقننه

موج سبز آزادی: جمعی از خانواده‌های زندانیان سیاسی حوادث پس از انتخابات با تجمع در مقابل مجلس شورای اسلامی اعتراض خود را به روند رسیدگی به عزیزان در بندشان اعلام کردند. این خانواده در پایان در نامه سرگشاده‌ای به رئیس مجلس هشتم خواستار شنیده شدن صدای اعتراضان از سوی مجلسیان شدند. متن کامل این نامه به قرار زیر است:

بسم رب المظلومین

یازینب یازینب

- جناب آقای دکتر علی لاریجانی

- ریاست محترم قوه مقننه

با سلام و احترام

صبح امروز، مورخ یازدهم آبان ماه سال يك هزار و سیصد و هشتاد و هشت هجری شمسی، برابر با چهاردهم ذی القعدة يك هزار و چهارصد و سی هجری قمری، ما خانواده‌های زندانیان سیاسی با اذعان به اهمیت قوه مقننه یکی از سه قوه مستقل پیش بینی شده در قانون اساسی کشورمان به مقابل خانه ملت آمدم تا از نزدیک صدای اعتراضمان را به همه بی عدالتی‌هایی که در این نزدیک به پنج ماه اسارت قهرمانان راستین ایران، بر ما و عزیزان دربندمان رفته است، به گوش شما و نمایندگان مردم برسانیم.

امروز ما به بهارستان آمدم. به پاس قهرمانی‌های پدران و مادرانمان در انقلاب مشروطه که خواست اولیه شان ایجاد عدالتخانه، با رشادت‌ها و استواری‌ها و مبارزات اصیلشان به ایجاد مجلس شورای ملی منجر شد. به بهارستان آمدم به یاد شلیک توپ‌های استبداد محمدعلی شاهی به این نماد حاکمیت رای مردم و به شکرانه پایدار ماندن این نهاد مردمی تا شنیده شدن صدای مدرس و مدرس‌ها و تا امروز که هنوز استقلال رأی نمایندگان واقعی ملت می‌تواند امیدبخش و نشاط آفرین باشد.

امروز ما در میانه فصل خزان به بهارستان آمدم تا پیام اعتراضمان را هم به شما برسانیم و هم به مردمی که بهارستان را و شأن و منزلت تاریخی آن را خوب می‌شناسند. آمدم تا زیر بارش باران پاییزی از سرمای خانه هایمان با شما سخن بگویم و دل‌هایی که این روزها در اوج بی عدالتی‌هایی که بر ما و عزیزانمان رفته است، تنها به پشتیبانی‌های بخش گسترده‌ای از مردم کوچک و خیابان و شهروندان آگاه و مسئولیت‌شناس و نیز مراجع عالی‌مقدار و نخبگان و اندیشمندان و هنرمندان و بزرگان حوزه و دانشگاه گرم است.

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

ما امروز بی اطلاع از تعطیلی مجلس آمدم تا از عدم پاسخگویی به نامه درخواست ملاقاتمان با شما گله کنیم. نامه‌ای که ماه‌هاست در انتظار پاسخش نشسته ایم و پس از نامه سرگشاده جمعی از خانواده‌ها به حضرتعالی و نیز ملاقات آنان با یکی از نواب رئیس مجلس و اعضای کمیسیون امنیت ملی و فراکسیون خط امام (ره) و تعدادی از نمایندگان مجلس و بی نتیجه ماندن آن اقدامات، برای شما ارسال شد تا خود خانواده‌ها را به خانه خودشان، مجلس، دعوت کنید و نکرديد و پیگیری‌های ما نیز برای این دیدار ثمری نداد.

همانطور که ارسال نامه تعدادی از خانواده‌ها به کمیسیون اصل نود نتیجه‌ای به دنبال نداشت. ما آمدم و در زیر باران رحمت الهی به عنوان نمادی از گستره رحمت و کرامت او ایستادیم و بی صدا در طلب آزادی عزیزانمان از بند و اجرای قانون برای همه، مظلومیت خویش را نیز با شعار الله اکبر فریاد کردیم و حیفمان آمد که شما حتی از خبر این تجمع اعتراضی آگاه نشوید.

جناب آقای دکتر لاریجانی

به ما می‌گویند که شما نیز چون دلسوزانی دیگر، مجادله در پی حل و فصل نمودن قائله‌ای هستید که آفرینندگان آن با استفاده از مصونیت آهین روزگار به خرمی می‌گذرانند و ما باور کرده‌ایم. گفته‌اند نمایندگان مردم درد مردم دارند و با آندوه آنان آندوه‌گین و به شادی آنان شادند و ما سعی می‌کنیم باور کنیم اما نمی‌دانیم چرا آقایان علیرغم وعده‌های مکرر افعال نموده و هنوز گزارشی از پرونده‌های مربوطه به مجلس ارائه نکرده‌اند و مجلسیان چرا پرسشگر و پیگیر این مسئله نیستند؟

ما آمدم تا به نمایندگان محترم یادآور شویم چندین ماه است خانه‌هایی سرد و خاموش و قهرمانانی دربند و خانواده‌هایی سرگشته و در به در کوچک و خیابان‌ها و روند دستگیری‌ها چه به صورت فردی و چه گروهی و در کمال تأسف حتی با شیبخون به مراسم مذهبی و معنوی دعای کمیل به بهانه‌های واهی، ادامه دارد. شما را مباد آرام یافتن تا زمانی که پرچم حق خواهی ما را می‌بینید و فریاد تظلم ما را می‌شنوید. و ندیدن و نشنیدن شما اینک که ما در مقابل دیدگان هزاران رهگذر و مسافر شهری خواسته برحمان را اعلام کرده‌ایم، هرگز موجب سلب مسئولیت از شما نیست.

ریاست محترم قوه مقننه

اینک ما خانواده‌های زندانیان سیاسی که خوشبختانه اتهامات و اقترایا بر ما نیز چون عزیزان دربندمان که جرم اصلی شان اصلاح طلبی و منتقد بودن آنان است، قابل پذیرش نخواهد بود، هم چنان مصمم به استفاده همه ظرفیت‌های قانون اساسی کشورمان هستیم و تقاضا داریم در اسرع وقت مجالی را برای گفتگویی رویاروی برای شنیدن همه سخنان ما فراهم آورید تا بهارستان همچنان امیدبخش باشد و این خانه، خانه ملت بماند.

- من الله التوفیق و علیه التکلان

11/8/1388

- جمعی از خانواده‌های زندانیان سیاسی

هدف قرارداد فعالان حقوق زن در کمپین یک میلیون امضا برای سکوت کشاندن آنها

کمپین بین‌المللی حقوق بشر در ایران امروز گفت که قوه قضائیه باید به آزار و اذیت فعالان حقوق زن در ایران پایان بدهد. حداقل ۱۱ نفر از فعالان حقوق زن در ایران که عضو کمپین یک میلیون امضا برای تغییر هستند، در چند روز گذشته برای ادای پاره‌ای توضیحات توسط مقامات امنیتی و قضایی احضار شده‌اند.

به گزارش وب‌سایت تغییر برای برابری تعدادی از احضار شدگان عبارتند از مریم ملک، جلوه جواهری، کاوه مظفری، پریسا کاکایی و خدیجه مقدم. در حالیکه تعدادی از فعالان بطور کتبی احضار شده‌اند، از تعدادی دیگر از فعالان بطور تلفنی خواسته شده است که خود را به دادگاه انقلاب معرفی کنند، که البته این فعالان در پاسخ گفته‌اند که فقط در مقابل دریافت احضاریه کتبی به دادگاه انقلاب مراجعه خواهند کرد.

ارون رودز؛ سخنگوی کمپین بین‌المللی حقوق بشر در ایران در مورد این احضاریه‌ها گفت: "استفاده خودسرانه از سازو کار قانونی برای آزار و اذیت فعالان حقوق زن می‌تواند اینگونه تفسیر شود که این اقدام یک تلاشی است برای به سکوت کشاندن فعالان حقوق زن در بستری از ناآرامی‌های سیاسی در ایران."

کمپین یک میلیون امضا برای برابری یک جنبش مدنی ملی است که هدف آن تغییر قوانین تبعیض آمیز است. هر چند این جنبش آگاهانه به روش‌های قانونی و مسالمت آمیز پایبند بوده است، اما تعداد زیادی از اعضای آن مورد آزار و اذیت و ضرب و شتم قرار گرفته‌اند، و غالباً به اتهام تهدید علیه امنیت ملی بازداشت شده‌اند. با ضبط پاسپورت‌های تعدادی از اعضای این گروه، آنها را از سفر به خارج منع کرده‌اند.

«زندانیان بازجوها را به چالش کشیده‌اند»

میرحسین موسوی در دیدار با خانواده فیض‌الله عرب‌سرخی گفت که گزارش‌ها از زندان‌ها حاکی است که بازجوها توسط زندانیان سیاسی به «چالش» کشیده شده‌اند.

فیض‌الله عرب‌سرخی از اعضای شناخته شده سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، جزو زندانیان سیاسی است که در حوادث پس از انتخابات دستگیر شده‌اند.

آقای عرب‌سرخی بیش از چهار ماه است که به همراه برخی دیگر از اعضای سازمان مجاهدین، حزب مشارکت، حزب کارگزاران و مجمع روحانیون مبارز در زندان به سر می‌برد.

به گزارش وب‌سایت کلمه، آقای موسوی گفته که براساس اطلاعاتی که دارد، «بازجوها در مکالمه‌ها و دیالوگ‌های شبانه‌روزی که با فرزندان انقلاب دارند، به چالش کشیده می‌شوند.»

به گفته نخست‌وزیر پیشین ایران، «طبیعی» است که این بازجوها در «خلوت» به «فکر فرو روند.»

موسوی در بخش دیگری از سخنان خود اظهار داشت که فعالان سیاسی و جوانان در حوادث پس از انتخابات به دنبال «خرابکاری» نبوده‌اند و نمی‌دانند که چرا «کسی این موضوع» را نفهمیده است.

این نامزد معترض به نتیجه انتخابات، همچنین از محدود کردن رسانه‌ها در ایران انتقاد کرد و گفت: «اگر رسانه‌ها آزاد باشند و مردم بتوانند حرفشان را بزنند، اکنون به اینجا نرسیده بودیم.»

در جریان حوادث پس از انتخابات ایران، بسیاری از وب‌سایت‌ها و وبلاگ‌های مسدود و برخی از روزنامه‌ها توقیف شدند.

آن‌طور که موسوی گفته است، راهل برون رفت از شرایط کنونی، «برخورد با عوامل بازداشتگاه کهریزک و برگزاری عادلانه و علنی» دادگاه بازداشت‌شدگان است.

به گفته نخست‌وزیر پیشین ایران، «اجرای ناقص قانون اساسی، همه آن را بی‌اعتبار خواهد کرد و مرجعیت آن را به عنوان میثاق ملی و دینی از بین خواهد برد.»

ادامه بازداشت برخی فعالان سیاسی و مدنی موجب گسترش اعتراضات خانواده‌های آنان شده است.

این خانواده‌ها همان‌طور که پیش‌تر اعلام کرده بودند امروز دوشنبه در میدان بهارستان مقابل ساختمان مجلس شورای اسلامی تجمعی اعتراض برگزار کردند.

بعد از ظهر روز چهارشنبه گذشته نیز خانواده‌های زندانیان سیاسی، در حالی که تصاویری از بستگان زندانی خود را در دست داشتند، در برابر ساختمان دادستانی تهران تجمعی ترتیب داده بودند.

خانواده‌های این زندانیان در بیانیه جدید خود اعلام کرده‌اند که «صدای اعتراض‌ها به وضعیت موجود را به نمایندگان مردم می‌رسانیم، با این امید که استقلال قوا بهانه‌ای برای عدم پاسخگویی مسئولین قوه قضائیه به سئوالات پی در پی ما نباشد.»

در تجمع امروز خانواده‌های زندانیان سیاسی که با سکوت همراه بود، معترضان پلاکاردهایی با مضمون «قوه قضائیه مستقل کجا است؟»، «آیا شرکت در دعای کمیل هم جرم است؟» و «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» در دست داشتند.

دست زدن به تحصن، اعتصاب غذای دسته‌جمعی و مراجعه به نهادهای قضایی و حقوق بشری بین‌المللی برای رسیدگی به وضعیت بازداشت‌شدگان از جمله اقداماتی است که خانواده‌های زندانیان سیاسی، جزو برنامه‌های خود قرار داده‌اند.

روزنامه سرمایه لغو امتیاز شد

ایلنا - هیات نظارت بر مطبوعات امتیاز روزنامه سرمایه را به استناد تبصره 13 ماده 11 قانون مطبوعات لغو کرد. علت لغو امتیاز این روزنامه تخلفات مکرر از مفاد ماده 9 قانون مطبوعات اعلام شده است. روزنامه سرمایه براساس تصمیم هیات نظارت بر مطبوعات در جلسه مورخ یازدهم آبان لغو امتیاز شد. به گزارش ایلنا، هیات نظارت بر مطبوعات امتیاز روزنامه سرمایه را به استناد تبصره 13 ماده 11 قانون مطبوعات لغو کرد. علت لغو امتیاز این روزنامه تخلفات مکرر از مفاد ماده 9 قانون مطبوعات اعلام شده است. در گزارش روابط عمومی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی آمده است روزنامه سرمایه علاوه بر تخلفات فوق‌الذکر خارج از زمینه مصوب (به عنوان نشریه ای تخصصی با زمینه علوم انسانی و روش آموزشی و پژوهشی) منتشر می‌شد و مشخصات شکلی مندرج در پروانه انتشار از جمله قطع و روش نشریه را نیز بدون اخذ مجوز لازم و تأیید هیات نظارت بر مطبوعات تغییر داده بود. روزنامه سرمایه به صاحب امتیازی و مدیرمسئولی حسین عبده تبریزی منتشر می‌شده است. گفتنی است روزنامه سرمایه پیش از این چندین نوبت از هیات نظارت بر مطبوعات و اداره کل مطبوعات و خیرگزاری‌های داخلی تذکر کتبی دریافت کرده بود.

مادران داغدار خواستار محاکمه آمران و عاملان کشتار فرزندانشان هستند

بنام خداوند بخشنده مهربان

جناب آقای صادق لاریجانی

با سلام و احترام،

ما مادران و خانواده‌های قربانیان حوادث اخیر و همچنین قربانیان سی ساله گذشته، هرگز ساله‌های منتهی به بهمن 57 را از یاد نمی‌بریم که تمامی کوچه‌های شهر فریاد، استقلال، آزادی و عدالت جویی بود. شاید ما خود در آن زمان جوانان و یا نوجوانانی بیش نبودیم اما ندای

حق طلبی که هر روح حقیقت جویی را در مقابل ظلم و جور به عصیان وا می‌داشت، ما را نیز به صحنه‌های مبارزه و مقاومت در برابر رژیم ستم شاهی به میدان آورد و اینک با گذشت سه دهه از آن روزها، بار دیگر آمده ایم تا فریاد حق خواهی و حق طلبی بر آوریم. اما این بار برای تحقق عدالت در حق فرزندانمان که خود، گام برداشتن در مسیر راستی و حقیقت جویی را به آنان آموخته ایم.

حال که فرزندان عزیزمان برای تداوم آرمان‌های پدران و مادران‌شان به صحنه انتخابات آمدند و شور و هیجانی بی‌سابقه آفرینند و در مقابل تمامی شائبه‌ها و ابهاماتی که در انتخابات اخیر پدید آمد، که روح هر حقیقت جویی را به کنکاش و سوال وا می‌داشت تا بتواند حقیقت را به درستی دریابد،

فرزندان ما چه کردند جز راهپیمائی آرام و طلب حق قانونی خود؟

آنان پاسخی از جنس واژه و حرف می‌خواستند نه گلوله و سرب!!! و نه غل و زنجیر!!!

چه شد که فرزندان برومند ما آماج گلوله شدند؟ چرا عده‌ای مجروح، عده‌ای شهید و عده‌ای در بند و مفقود به جا ماند؟

کدامین مصلحت بر روشن شدن ابعاد این حوادث پرده کشید تا جایی که حقیقت واژگونه نشان داده شد و فرزندان ما نام اعتشاشگر گرفتند و همتراز مخالفان، معاندان و همدست توطئه‌گران خارجی قلمداد شدند؟

اکنون ما مادران از قوه قضائیه که بر اساس قانون اساسی مرجع رسمی تظلمات و شکایات است اجرای عدالت را طلب می‌کنیم. عدالتی که هیچ مقام و منصبی و هیچ توصیه و مصلحتی پایه‌های آنرا نلرزاند و قاطعیت آنرا از میان بر ندارد.

مطالبات ما برای رسیدگی در آن مرجع قانونی به شرح زیر است:

- آزادی بی‌قید و شرط زندانیان عقیدتی

- رسیدگی به وضعیت مفقود شدگان
- برگزاری دادگاه های علنی آمران و عاملان کشتار فرزندان مان
- پاسخ گویی شفاف و روشن به خانواده های زندانیان و مفقود شدگان
- ایجاد مراجع بیطرف و صالح و مردمی برای پیگیری شکایت خانواده ها
امید آنکه در راستای تحقق رسالت سنگینی که قانون اساسی به عهده شما گذاشته است و ما بخش کوچکی از آن را مطالبه کرده ایم توفیق یابید.
گروهی از مادران داغدار و عزادار و حامیان:
11 آبان 1388 برابر با 02 نوامبر 2009
انتشار:
فعالین حقوق بشر ودمکراسی در ایران

شرایط غیر انسانی در زندانهای ولی فقیه باعث خودکشی یک زندانی شد

بنابه گزارش رسیده از بند 1 (بند آخر خطیها) زندان گوهردشت کرج یک زندانی صبح امروز در این بند اقدام به خودکشی نمود و توسط همبندیان او به بهداری زندان منتقل گردید بعضی از گزارشات حاکی از مرگ این زندانی است.
صبح روز دوشنبه 11 آبان ماه زندانی ترک آشان از سالن 3 بند 1 زندان گوهردشت کرج که بیش از 4 سال در این زندان بسر می برد اقدام به خودکشی نمود. همبندیان او متوجه خودکشی وی شدند و او را به بهداری زندان منتقل کردند. هنگام انتقال به بهداری زندان وضعیت او بسیار وخیم بوده و بعضی از گزارشات حاکی از مرگ این زندانی است.
از طرف دیگری شایعاتی وجود دارد که زندانبانان قبل از این قصد قتل او را داشتند و از طرفی دلیلی برای خودکشی او وجود نداشت. این زندانی بارها توسط پاسداربند مرجانی و بخشی از قاتلین زهر ا کاظمی و سایر مسئولین زندان تحت شکنجه های وحشیانه قرار گرفته بود.
زندانی ترک آشان بدلیل درگیری فیزیکی با یک نفر دیگر که منجر به زخمی شدن وی گردید دستگیر شد و محکوم به پرداخت دیه 430 هزار تومان شد ولی به دلیل قادر نبودن به پرداخت مبلغ دیه بیش از 4 سال است که در زندان بسر می برد. او متنی را در بند 4 زندان گوهردشت بسر برد و سپس به بند 1 معروف به بند آخر خطیها منتقل شد.
از طرفی دیگر ارتباطات بند 1 از روز شنبه 9 آبان ماه بطور کامل قطع شده است و زندانیان قادر به ارتباط با خانواده های خود نیستند. گفته می شود این اقدامات به دلیل اعتراضات 13 آبان صورت گرفته است.
در حال حاضر زندانیان سیاسی منصور اسالو رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت اتوبوس رانی تهران و حومه و بهروز جاوید طهرانی از زندانیان قیام دانشجویان 78 در این بند که معروف به بند آخر خطیها است زندانی هستند. این بند دارای شرایط قرون وسطایی است.
فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران، ایجاد شرایط طاقت فرسا و قرون وسطایی برای زندانیان که آنها را بسوی خودکشی سوغ میدهد را محکوم می کند و کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل خواستار اعزام هیئتی برای بررسیهای جنایتی که در زندانهای ولی فقیه روی میدهد است.
فعالین حقوق بشر و دمکراسی در ایران - 11 آبان 1388 برابر با 02 نوامبر 2009

آخرین خبرها از زندانیان؛ زندانیان برای دادگاه آماده می شوند مشاهده در قالب پی دی اف چاپ فرستادن به ایمیل

مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران: ارسال پرونده ابطی و زیدآبادی به دادگاه و انتقال زیدآبادی به بند عمومی احمد زیدآبادی که روز گذشته که موفق شده بود پس از 50 روز بی خبری مطلق با خانواده ی خود ملاقات کند، با دستور دادستان تهران به بند عمومی منتقل شده است. همچنین روز گذشته روابط عمومی دادستانی تهران با صدور اطلاعیه یی اعلام کرد که پرونده ی دبیر کل سازمان دانش آموختگان ایران به دادگاه ارسال شده و به زودی محاکمه دکتر احمد زیدآبادی آغاز خواهد شد.
همچنین پرونده سید محمدعلی ابطی به دادگاه انقلاب اسلامی انتقال یافته و اواخر هفته گذشته نیز پرونده ی وی از دادگاه انقلاب به شعبه ۱۵ آن دادگاه منتقل شده است. خانواده ی وی از برگزاری دادگاه وی در روزهای آتی خبر داده اند.
احمد زیدآبادی از 23 خرداد و محمدعلی ابطی از 26 خرداد ماه در زندان اوین به سر می برند.
شهرام بلوری با وجود تودیع وثیقه همچنان زندانی است
شهرام بلوری، از بازداشت شدگان حوادث بعد از انتخابات، با گذشت بیش از 4 ماه از بازداشت همچنان در بند 209 زندان اوین به سر می برد. این در حال است که خانواده ی وی از یک ماه پیش وثیقه ی 35 میلیونی وی را به دادگاه ارائه داده اند و منتظر آزادی فرزندشان بعد از تودیع وثیقه بوده اند.
اتهامات شهرام بلوری، اقدام علیه امنیت ملی از طریق اطلاع رسانی به رادیوهای بیگانه عنوان شده است. وی از تاریخ دوم تیرماه در منزل بازداشت شده و تاکنون در زندان اوین زندانی است.
بی خبری از وضعیت محمد داوری
محمد داوری، سردبیر سحام نیوز بیش از 50 روز است که در بازداشت به سر می برد، با این وجود از وضعیت پرونده ی وی هیچ خبری در دست. داوری تاکنون تنها یک بار با خانواده اش تماس گرفته است. وکیل وی مینا جعفری با مراجعه به دادگاه امکان پی گیری پرونده ی وی را به دست نیاورده است.
محمد داوری سردبیر سایت رسمی حزب اعتماد ملی از روز 17 شهریور ماه بازداشت شده و تاکنون اتهامات اش اعلام نشده است.
تمدید قرار بازداشت عیسی سحرخیز
دادگاه عیسی سحرخیز، روزنامه نگار و از بنیانگذاران انجمن دفاع از آزادی مطبوعات، امروز دوشنبه برگزار شد. قرار بازداشت موقت سحرخیز برای دو ماه دیگر تمدید شده است. وی بر اثر شکنجه های وارده در زندان از ناحیه ننده دچار شکستگی شده است و از آن رنج می برد. با این وجود مسئولین قضایی و زندان اقدامی مثبتی در جهت رفع مشکل وی نمی کنند. عیسی سحرخیز متهم به «توهین به رهبری» و «تبلیغ علیه نظام» شده است، اتهاماتی که از یک مصاحبه برآمده و وی نیز بدان اقرار کرده و آن را با گردن گرفته است. نسرين ستوده وکیل با این وضع ادامه ی بازداشت سحرخیز را بدون دلیل می داند.
عیسی سحرخیز از 12 تیر 1388 و در جریان بازداشت های گسترده ی روزنامه نگاری و فعالان سیاسی بازداشت شده و تاکنون در سلول های انفرادی زندان اوین به سر می برد.
دیدار میردامادی و تاجزاد با وکلا
محسن میردامادی، دبیرکل جبهه مشارکت و مصطفی تاجزاده، عضو ارشد این حزب و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی پس از گذشت بیش از 140 روز از بازداشت شان، امروز با وکیل خود در زندان اوین دیدار کردند.
هوشنگ پوربابایی وکیل این دو گفته است: «صبح امروز با مصطفی تاجزاده در حدود یک ساعت و با محسن میردامادی در حدود نیم ساعت به صورت جداگانه در زندان اوین ملاقات کردم.»

وی با بیان اینکه شرایط جسمانی موکلانم خوب و شرایط روحی آنان فوق‌العاده بود، ادامه داد: با توجه به این‌که ظرف چند روز آینده رسیدگی به اتهامات موکلانم آغاز خواهد شد به همراه وکیل دیگر پرونده آقای حسین‌آبادی از فردا مطالعه پرونده تاج‌زاده و میردامادی را آغاز خواهیم کرد. وی ادامه داد: در حال حاضر میردامادی با فیض‌الله عرب سرخی در یک بند و مصطفی تاج‌زاده با محسن امین‌زاده در بند دیگر نگهداری می‌شوند.

تجمع خانواده‌های زندانیان سیاسی در مقابل مجلس

خانواده‌ی زندانیان سیاسی از ساعت 11 صبح دوشنبه 11 آبان در برابر مجلس شورای اسلامی تهران تجمع کردند. در این تجمع همسران، مادران، و فرزندان زندانیان سیاسی حضور داشتند.

خانواده‌های زندانیان سیاسی در سکوت و با در دست داشتن عکس‌های عزیزان دربندشان اعتراض خود را نسبت به ادامه بازداشت فعالان سیاسی اصلاح‌طلب و روزنامه‌نگاران در بند اعلام کردند.

بر روی برخی پلاکاردهایی که خانواده‌های زندانیان سیاسی در دست داشتند، علاوه بر عکس‌های بازداشت‌شدگان، مطالبی همچون: «قوه قضاییه مستقل کجا است؟»، «آیا شرکت در دعای کمیل هم جرم است؟»، «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» و... نوشته شده بود. حضور نیروهای امنیتی و لباس شخصی در اطراف تجمع کنندگان بسیار پر رنگ بود. مهمترین خواسته و اعتراض خانواده‌های زندانیان، ادامه بازداشت‌های موقت، احکام سنگین، عدم برخورداری از وکیل مدافع و برگزاری دادگاه‌های مغایر با استانداردهای قضایی بود.

سیاوش رضائیان و اشکان ذهابیان، دو فعال دانشجویی شهر بابلس بازداشت شدند

در آستانه 13 آبان و در ادامه برخورد با دانشجویان دانشگاه مازندران ظهر روز دوشنبه سیاوش رضائیان، عضو شورای عمومی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه مازندران و اشکان ذهابیان دبیر سابق فراکسیون مدرن انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه فردوسی و علوم پزشکی شهر مشهد در شهر بابلس بازداشت شدند.

بنا به گزارش هرانا به نقل از ادوار نیوز، سیاوش رضائیان دانشجوی رشته ریاضی و عضو شورای عمومی انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه مازندران ظهر امروز، دوشنبه، توسط حراست دانشگاه مازندران بازداشت و به نیروهای امنیتی شهر بابلس تحویل داده شد.

در حالی رضائیان توسط عوامل حراست دانشگاه مازندران بازداشت شده است که هیچگونه اتهامی متوجه این فعال دانشجویی نمیباشد و نامبرده هیچگونه احضاریه قانونی دریافت نکرده است.

همچنین اشکان ذهابیان دانشجوی رشته شیمی دانشگاه فردوسی شهر مشهد که ترم گذشته به صورت مهمان در دانشگاه مازندران تحصیل میکرد، طی احضار تلفنی توسط دادستان شهر بابلس به دادستانی مراجعه میکند و به اتهام واهی و غیر واقعی اقدام علیه امنیت ملی از طریق تشکیل اتحادیه انجمن های اسلامی شمال کشور بازداشت و به زندان مرکزی متری کلای بابل منتقل میشود.

اشکان ذهابیان در حالی بازداشت شده است که اساساً تشکل مورد ادعا دادستان بابلس وجود خارجی نداشته و ندارد.

همچنین این فعال دانشجویی شهر بابلس در حالی به زندان بابل منتقل شده است که دادستان بابلس برای وی قرار وثیقه 30 میلیونی صادر کرده است. گفتنی است ذهابیان پیش از این در پی اعتراضات دانشجویی دانشگاه مازندران به کودتا 22 خرداد بیش از یک ماه بازداشت شده و در بازداشت گاه اطلاعات بابلس و زندان مرکزی بابل مورد شکنجه و ضرب و شتم شدید و وحشیانه ماموران امنیتی قرار گرفته بود.

ذهابیان هنگام بازداشت به حدی توسط نیروهای لباس شخصی ضرب و شتم شده بود که به صورت بی هوش به بازداشتگاه منتقل شده بود.

ذهابیان به دلیل آسیب های فراوانی که در دوران بازداشت به وی وارد شده است، در سه ماه اخیر تحت مداوا و مراقبت های پزشکی قرار داشت. بیماری دیسک کمر، التهاب شدید معده و آسیب دیدگی شنوایی در یکی از گوش های وی از بیماری های ناشی از شکنجه دروان بازداشت موقت وی میباشد.

این گزارش حاکیست چند تن دیگر از دانشجویان این دانشگاه در روزهای اخیر توسط مسئولین حراست، احضار و تهدید شده اند.

بر اساس برخی شنیده ها از منابع موثق، لیست 11 نفره ای از سوی دادستان بابلس برای احضار و احتمالاً بازداشت تهیه گردیده است که تا کنون با دو دانشجوی بازداشتی ذکر شده و دو تن دیگر از اعضای شورای مرکزی انجمن مازندران تماس های مشابهی صورت گرفته است. این دو هنوز به دادسرا مراجعه نکرده اند.

از سوی دیگر، چند روز پیش آرنوش از رحیمی دیگر عضو شورای مرکزی انجمن مازندران نیز با شکایتی از طرف نیروی انتظامی این شهرستان روبرو و به دادگاه احضار شده است.

بازپرسی و صدور قرار برای محمد اولیایی فرد

محمد اولیایی فرد، وکیل و فعال حقوق بشر به دلیل نقد عملکرد قوه قضائیه و اطلاع رسانی تفهیم اتهام شد.

به گزارش واحد اندیشه و بیان مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، راس ساعت 10 و 30 دقیقه صبح روز جاری مورخ 10 آبان ماه، جلسه آخرین دفاعیات محمد اولیایی فرد، وکیل و فعال حقوق بشر در شعبه اول دادرسی کارکنان دولت تهران برگزار شد.

محمد اولیایی فرد از سوی مدعی العموم به تبلیغ علیه نظام، افترا و تشویش اذهان عمومی در موضوع اطلاع رسانی نسبت به اعدام بهنود شجاعی و نقد عملکرد قوه قضائیه متهم شده است.

آقای اولیایی فرد با دفاع از عملکرد خود و قرار وثیقه 50 میلیون تومانی راس ساعت 14 امکان آزادی موقت تا زمان برگزاری جلسه دادگاه را پیدا کرد. لازم به ذکر است در حال حاضر پرونده دیگری نیز از این حقوقدان در دادرسی کارکنان دولت با اتهام "توهین و افترا به مامورین وزارت اطلاعات" مفتوح است.

گزارشی از وضعیت پزشکی دانشجوی محکوم به اعدام، حامد روحی نژاد

حامد روحی نژاد 23 ساله دانشجوی رشته فلسفه دانشگاه شهید بهشتی که بیش از پنج ماه است در زندان به سر میبرد و حدود چهار سال است که از بیماری (multiple sclerosis) مولتیپل اسکلروسیس رنج میبرد. وی حدود چهار سال پیش با تاری دید و بی حسی پای چپ برای اولین بار مورد حمله بیماری قرار گرفت و به بیمارستان منتقل شد و پزشکان با شک به ام اس او را تحت آزمایشات متعدد قرار دادند.

در عکسبرداری مغز به روش MRI که از او گرفته شد، واضحا پلاکهای دور بطنی (PRI VENTRICULAR) مشاهده شد که نشان از ضایعات این بیماری هولناک داشت.

پس از تشخیص قطعی، پزشکان دارو درمانی را برای او آغاز کردند (AVONEX) و تا قبل از دستگیری، وی تحت مراقبت پزشک متخصص مغز و اعصاب بوده و با مصرف مداوم دارو بیماری او تحت کنترل قرار گرفته بود. همچنین در آن دوران افسردگی که از عوارض شایع این بیماری است نیز در او ظاهر می شود که پزشکان برای او داروی سیتالوپرام و سدیم والپرات تجویز می نمایند. آقای حامد روحی نژاد به بیماری ارثی تالاسمی از نوع مینور نیز دچار می باشند که کم خونی ناشی از این بیماری نیز در ایشان مشکلاتی را برایشان بوجود آورده است.

متأسفانه پس از دستگیری و انتقال به انفرادی، بیماری او فعال شده و حملات بیماری شدت یافته تا حدی که دو بار او را از بند 209 به پزشک متخصص ارجاع میدهند و داروهای نیز به او داده میشود که بر بهبودی او تأثیر چندانی نمی گذارد.

چندی پیش وی از زندان به دادگاه اعزام میشود و در حالی که به هیچ روی از لحاظ جسمی وضعیت مساعدی نداشته، حکم اعدام را جهت امضا در مقابلش می گذارند. از آن روز به بعد پس از بهم ریختن وضعیت روحی، وی در شرایط بسیار بد جسمی قرار می گیرد و در پی آن مجدداً دچار حمله آم اس حادتری می شود. از آن روز تا به حال نه تنها هیچ پزشکی او را معاینه نکرده بلکه دارویی نیز به او داده نشده و حال او روز به روز وخیم و وخیم تر می شود.

در حال حاضر ایشان به دلیل، عدم درمان، عدم دسترسی به پزشک متخصص و فشارهای ناشی از زندان و حکم غیر انسانی اعدام بشدت دچار عوارض ناشی از حمله بیماری ام اس شده است تا حدی که بیش از 50 درصد بینایی چشم چپ خود را از دست داده و چشم راست نیز دچار تاری دید شده است (LT&RT OPTIC NEURITIS)، حس اندامهای سمت چپ بکلی از بین رفته (SENSORY LEVEL) دچار لرزش اندام ها شده و در هنگام راه رفتن تعادل خود را از دست می دهد، پرش چشم (NYSTAGMUS) در هر دو چشم ظاهر گشته و دچار علائم گوارشی نیز شده است.

همه این علائم نشان از وضعیت بسیار وخیم بیماری در آقای حامد روحی نژاد میدهد. حملات این بیماری در صورتی که کنترل نشود ظایعات جبران ناپذیری از جمله کوری، فلج اندام و در بسیاری از مواقع مرگ را در پی خواهد داشت.

از آنجا که این بیماری مادام العمر است، کنترل دایمی و معالجه همیشگی بیماری ضروری است. پیشرفت بیماری در اثر مصرف دارو تا حدودی کندتر می شود. همچنین معالجه علائم بیماری می تواند حالت فلج را کاهش دهد. محیط زندگی این بیماران می بایست آرام و بدون تشنج باشد و کاهش استرس در بهبود علائم بسیار موثر است. وضعیت افسردگی در این بیماران در صورتی که با دارو، روان درمانی و محیط آرام کنترل نشود به حدی افزایش می یابد که گاهی منجر به خودکشی در بیمار می شود. و در حملات حاد، بیمار به بستری شدن در بیمارستان نیاز پیدا می کند.

لذا با توجه به علائم حاد و خطرناکی که در ایشان مشاهده می شود باید ایشان سریعاً به پزشک متخصص ارجاع و در شرایطی آرام و به دور از هر گونه استرس به درمان بپردازند. از کلیه دست اند کاران سیستم قضایی کشور مصرانه خواستار رسیدگی به وضعیت وخیم این دانشجوی بیمار هستم و آزادی ایشان را جهت مداوا در فضایی بدور از تشنج خواستارم. همچنین مسئولین مربوطه را به رعایت حقوق زندانیان بر اساس تبصره 1 ماده 103 این نامه سازمان زندانها که بهداری را مکلف می نماید وضع محکومان بیمار صعب العلاج یا غیر قابل علاج را رسیدگی کرده حسب مورد برابر مقررات اقدام نمایند، توصیه می نمایم.

دکتر حسام فیروزی

8/8/1388 تهران

بیانیه سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی به مناسبت 13 آبان

امروز جنبش سبز ایران که شکل توده ای شده حرکت اصلاحی است با امیدی فزونیتر و اعتماد به نفس بیشتر برآمده از آگاهی و حضور و حمایت ملی و برخوردار از تجارب غنی مبارزات ضد استبدادی و استقلال طلبانه ملت بزرگ ایران از امیرکبیر قهرمان گرفته تا دکتر مصدق و خمینی بزرگ همین هدف را تعقیب می کند...

پایگاه اطلاع رسانی سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی ایران: در آستانه سی امین سالگرد 13 آبان ماه، سالگرد اشغال لانه جاسوسی آمریکا به دست دانشجویان مسلمان پیرو خط امام، سازمان با انتشار بیانیه ای دیدگاه های خود را در بحث مبارزه با آمریکا و شعار نه شرقی، نه غربی انقلاب بیان داشت. متن این بیانیه به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

ملت شریف ایران

سالروز 13 آبان 58 یادآور خروش ملی شما ملت سربلند در دفاع از استقلال و عزت ملی و نفی مداخلات سلطه جویانه قدرت های بزرگ در امور کشور است. منطق انقلاب اسلامی ایران به مثابه مردمی ترین و مستقل ترین انقلاب جهان، در عرصه سیاست خارجی که در شعار نه شرقی و نه غربی جمهوری اسلامی تجلی یافت، موازنه منفی و تعامل عزتمندانه با قدرت های جهانی براساس منافع ملی، پذیرش حق حاکمیت ملی و احترام به تمامیت ارضی کشور بود. اشغال سفارت آمریکا توسط فرزندان شما در 13 آبان سال 58 واکنش طبیعی در فضای انقلابی و بزرگ آن روز به پذیرش شاه مخلوع از سوی آمریکا و موضع متکبرانه دولت این کشور در برابر اراده و انقلاب ملت بزرگ ایران و نیز اعتراض به 25 سال حمایت دولت های آمریکا از رژیم کودتا و نظامی مستبد بود که هر صدای حق طلبی را به خشن ترین شکل ممکن سرکوب می کرد و با حاکم کردن خفقان پلیسی بهترین جوانان این ملت را در شکنجه گاه ها به بند می کشید. برای این انقلاب و نظام برآمده از آن در سطح روابط خارجی همواره نفی سلطه و مداخله خارجی و نفی حاکمیت نامشروع متکی به بیگانه و خائن به ملت یک اصل بوده است. در تاریخ معاصر ما همواره سلطه بیگانه با استبداد داخلی گره خورده است. تاریخ دوپست ساله اخیر ایران به روشنی بیانگر این واقعیت است که استبداد داخلی نا امید و محروم از پایگاه مردمی ناگزیر از جستجوی حامی خارجی است. استبداد قاجار برای ادامه حکومت خود نهایتاً به روسیه پناه برد، دیکتاتوری رضاخان که در جامعه تخم کین می کاشت و نفرت درو می کرد، به حمایت انگلستان مستظهر بود و استبداد محمد رضاشاهی نیز بدون حمایت بی دریغ آمریکا و انگلیس امکان ادامه حیات نداشت. به عبارت بهتر تنگ تر شدن روز افزون دایره حق حاکمیت ملت و محدود شدن آزادی روی دیگر سکه حرکت به سوی بازتولید سلطه بیگانه است.

سیزده آبان برای امروز و فردای ملت ما حامل این پیام ارزشمند است که آزادی و استقلال دو ارزش و آرمان بنیادین و همبسته انقلاب اسلامی است که تحقق یکی جز در پرتو دیگری امکان پذیر نیست. همچنان که نمی توان تحت سلطه خارجی به تحقق آزادی و حاکمیت اراده ملت برسرنوشت خویش دل بست، با حضور استبداد و دیکتاتوری نیز نمی توان به استقلال و عزت و سربلندی کشور در برابر قدرت های بیگانه امید داشت. اگر این دو اصل و ارزش بنیادین به خوبی درک و فهم شوند نه سیزده آبان به یک رخداد صوری فاقد محتوا به مثابه ابزار تسویه حساب های سیاسی و جناحی داخلی برای حفظ قدرت تقلیل پیدا خواهد کرد و نه هیچ فرد یا جریانی خواهد توانست با مسخ و تحریف روح این رخداد تاریخی، پیام آن را به تابوی عدم مذاکره و جنگ های زرگری پیرامون آن، مبدل سازد. امری که طی سال های اخیر متأسفانه بسیار شاهد آن بودیم.

دخالته عامل خارجی در مناسبات داخلی و در جهت تخریب منافع و مصالح ملی تنها به اشکال مداخله مستقیم محدود نمی شود. استفاده از روابط خارجی در خدمت منافع جناحی و مصالح قدرت به جای مصالح ملی، تابو ساختن دشمن و بزرگنمایی های کاذب و تنش آفرینی در روابط خارجی و یا استقبال از بحران و تنش با هدف تحت الشعاع قرار دادن میرم ترین نیازها و اصلی ترین ضرورت های ملی، تأسف بارترین شکل نقش آفرینی خسارت بار عامل خارجی در امور داخلی است. در چنین رویکردی به سیاست خارجی است که تابوی دشمن تمام ابعاد و عرصه های مناسبات داخلی را تحت الشعاع قرار داده و مذاکره و رابطه به موضوع یک جنگ زرگری برای حفظ موقعیت و قدرت و متهم کردن رقبای داخلی به وابستگی به بیگانه تبدیل می شود.

و این البته حربه و ابتکار جدیدی نیست. تاریخ معاصر ما نمونه ها و اشکال متنوعی از به کار گیری این حربه توسط جریان استبداد علیه صادق ترین فرزندان این ملت را شاهد بوده است. به عنوان نمونه شاه نیز که تا عمق جان خود وابسته به بیگانگان بود، مخالفان خود را به رابطه و مزدوری با بیگانگان متهم می کرد. اما کیست که نداند رهبران حرکت اصیل اصلاحات ملی ترین و متعهدترین افراد به استقلال و عزت و سربلندی این کشور هستند و اصلاح طلبان با شعار اجرای بدون تنازل قانون اساسی و نهادینه شدن حقوق و آزادی های مصرح در این قانون، دیرزمانی است که نهادینه شدن آزادی-استقلال و عدم بازتولید استبداد-سلطه را هدف قرار داده اند.

امروز جنبش سبز ایران که شکل توده ای شده حرکت اصلاحی است با امیدی فزونتتر و اعتماد به نفس بیشتر برآمده از آگاهی و حضور و حمایت ملی و برخوردار از تجارب غنی مبارزات ضد استبدادی و استقلال طلبانه ملت بزرگ ایران از امیرکبیر قهرمان گرفته تا دکتر مصدق و خمینی بزرگ همین هدف را تعقیب می کند.

بنابراین چه گفته شد نگاه اصلاح طلبانه جنبش سبز ملت ایران به 13 آبان نگاهی ملی و عصری است. بدین معنا که اصلاح طلبان این حرکت تاریخی را به عنوان حرکتی به تناسب ظرف و شرایط تاریخی آن، حرکتی در دفاع از دو اصل بنیادین و همبسته استقلال از سلطه خارجی و آزادی از استبداد داخلی و تحقق جمهوریت ارزیابی می کنند. نگاه سبزه های اصلاح طلب به مسائل کشور در حوزه های داخلی و خارجی نگاهی ملی است. از نظر آنان تنها ارزش های اصلی در تعامل با بیگانگان همانا مصالح و منافع ملی و ارزش های بنیادین اخلاقی نظیر وفای به عهد است. انتخاب گزینه مذاکره از موضع شرمندگی و با توجهات بی پایه و تن دادن به توافقات پنهانی که ملت هرگز نباید از ماهیت آن باخبر شود، نتیجه نگاه غلط به مذاکره و رابطه و به طور کلی مقوله سیاست خارجی است. جنبش اصلاحی سبز با درک صحیح و روز آمد از شعار «نه شرقی و نه غربی»، معتقد است نتیجه فراموش کردن اصل منافع و مصالح ملی در روابط با بیگانگان، تبدیل شدن آن به ضدیت با یک طرف و افتادن به دامان دیگری است. سبزه های اصلاح طلب ایران اسلامی همچنین معتقدند اگر به واقع اصل در روابط خارجی، منافع و مصالح ملی است، دولتی می تواند از عهده این مسئولیت و تکلیف برآید که متکی به حمایت مردم و برخوردار از مشروعیت ملی باشد.

این نگاه به حوزه روابط خارجی همان میراث امام است که بر شعار نه شرقی و نه غربی تأکید می کرد و هرگز آن را در عمل به معنای مقابله با یکی و افتادن به دامان دیگری تفسیر نکرد، به رابطه با آمریکا به عنوان یک اصل یا امر ایثنولوژیک ننگریست و آن را به مثابه وسیله ای برای حل مشکلات داخلی و تسویه حساب های جناحی نخواست و مخالف رفتارهای دوگانه در این رابطه بود و اتکا به پشتوانه و مشروعیت ملی را عامل استواری و صلابت در روابط خارجی می دید و مغزله با بیگانگان در خارج و سردادن شعارهای انقلابی ضد بیگانه در داخل را نمی پسندید و بی صداقتی با مردم و نامحرم دانستن ملت در نتایج گفت و گو با بیگانگان را بر نمی تابید و از جمله در ماجرای مذاکره با مک فارلین تنها توصیه اش به مسئولان این بود که به گونه ای مذاکره کنند که بتوانند صادقانه نتایج آن را به اطلاع مردم برسانند.

سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی ایران همراه با جنبش اصلاحی سبز و براساس اصول گذشته سالروز 13 آبان را گرامی می دارد.
سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی ایران

11/8/1388

هشدار نهادهای قضایی و امنیتی در مورد راهپیمایی ۱۳ آبان

دادسرای عمومی و انقلاب تهران اطلاعیه ای را صادر کرده و متذکر شده است که مأموران انتظامی موظف به شناسایی "اخلالگران روز ۱۳ آبان" هستند. نیروی انتظامی و سپاه پاسداران هم با بیانیه های خود به استقبال روز ۱۳ آبان رفته اند.

در اطلاعیه دادسرای عمومی و انقلاب تهران که روز دوشنبه (۱۱ آبان) منتشر شده از شرکت کنندگان در راهپیمایی روز ۱۳ آبان خواسته شده است "مراقب طرح شعارهای انحرافی" باشند. در این اطلاعیه همچنین آمده است که مأموران انتظامی موظف به اقدام قانونی برای معرفی کسانی که در این روز "در نظم عمومی اختلال ایجاد می کنند" هستند.

اطلاعیه دادسرای عمومی و انقلاب تهران کمی پس از آن منتشر شد که نیروی انتظامی و سپاه پاسداران نیز هر کدام به طور جداگانه در روز دوشنبه نسبت به برگزاری مراسم روز ۱۳ آبان هشدار دادند. فرماندهی انتظامی تهران بزرگ اعلام داشت که تنها یک تجمع اعلام شده در این روز دارای مجوز قانونی بوده و آن نیز از سوی شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی در برابر سفارت آمریکا صورت می گیرد.

فرماندهی انتظامی تهران بزرگ هرگونه تجمع دیگر در این روز را "غیرقانونی" دانسته و یادآور شده است: «نیروی انتظامی با افراد و گروه هایی که قصد ایجاد ناآرامی و بی نظمی داشته باشند، با قاطعیت برخورد می کند».

هشدار مقام های امنیتی ایران در خصوص روز ۱۳ آبان از آنجا ناشی می شود که از چندی پیش در بسیاری از سایت ها و وبلاگ ها فراخوان های گسترده ای برای شرکت مردم در راهپیمایی روز ۱۳ آبان منتشر شده بود.

از سوی دیگر مهدی کروبی، میر حسین موسوی و همچنین مجمع روحانیون مبارز، هر کدام در بیانیه های جداگانه ای از مردم برای حضور در این روز دعوت کرده بودند. تاریخ آخرین تجمع گسترده ای مردم در اعتراض به نتیجه ای انتخابات ریاست جمهوری، به روز قدس باز می گردد که در آن از جمله شعارهایی علیه روسیه و دولت دهم سر داده شد.

هشدار سپاه پاسداران

سپاه پاسداران نیز از جمله نهادهای حکومتی ایران بود که دو روز مانده به ۱۳ آبان، بیانیه ای را در خصوص نحوه راهپیمایی در این روز صادر کرد. این نهاد نظامی در بیانیه ای خود با اشاره به سوابق و ریشه های تاریخی این روز همچنان از ایالات متحده آمریکا به عنوان "دشمن شماره یک ایران اسلامی" نام برده و در بیانیه ای خود از مردم دعوت کرده است تا با شرکت در راهپیمایی این روز "با آرمان های امام و بیعت مجدد با ولایت فقیه تجدید میثاق کنند".

در بیانیه ای سپاه بار دیگر بر این نکته تأکید شده است که رفتار و سیاست های آمریکا در قبال ایران همچنان روند پیشین را دارد و جمهوری اسلامی "با رصد هوشمندانه رفتارهای آمریکا" تا زمانی که سیاست های این کشور در برابر ایران تغییر نکند، همچنان آن را "دشمن شماره یک" خود می داند. سپاه پاسداران همچنین در بیانیه ای اخیر خود از "جنگ نرم علیه ایران" سخن می گوید که به باور این نهاد "قدرت های زورگو تحت سیطره آمریکا" آن را به راه انداخته اند. از همین رو نیز خاطر نشان شده است که سپاه پاسداران در روز ۱۳ آبان اجازه نخواهد داد تا هیچ جریانی "شعارهای و مسایل انحرافی و دروغین" را مطرح کند.

افزایش فشار بر ایران برای پذیرش طرح ارسال اورانیوم

ایران برای پذیرش طرحی برای ارسال اورانیوم خود به خارج برای غنی سازی بیشتر، تحت فشار بین المللی فزاینده ای قرار گرفته است.

محمد البرادعی، مدیر آژانس بین المللی انرژی اتمی، گفت که پیش نویس طرحی که ماه گذشته پیشنهاد شد یک "فرصت فرار" برای پرهیز از تقابل است.

به گزارش خبرگزاری فرانسه پرس، برنار کوشنر وزیر خارجه فرانسه نیز گفته است که قدرت های جهانی که با ایران مذاکره می کنند تاکتیک های تاخیری ایران را نخواهند پذیرفت.

ایران "ملاحظات فنی و اقتصادی" را در مورد این پیشنهاد با آژانس اتمی سازمان ملل در میان گذاشته و ضرب الاجل ها برای پاسخگویی به آن را رد کرده است.

وزیر خارجه بریتانیا می گوید محمد البرادعی برای پذیرش این پیشنهاد 48 ساعت به ایران وقت داده است.

روسیه نیز همچون فرانسه و بریتانیا از ایران خواسته است به این پیشنهاد پاسخ دهد.

بر اساس این پیشنهاد، ایران حدود 1200 کیلوگرم از اورانیوم غنی شده با خلوص پایین (3.5 درصد) خود را به روسیه انتقال می دهد تا پس از غنی

سازی بیشتر به حدود 20 درصد، در فرانسه تبدیل به میله سوخت شده و به ایران تحویل داده شود. این سوخت برای راکتور تحقیقاتی تهران است که محصول آن ایزوتوپ های پزشکی برای درمان سرطان است. این طرح راهی برای دستیابی ایران به سوخت مورد نیاز و همزمان دادن تضمین به غرب دایر بر عدم استفاده از اورانیوم موجود برای ساخت سلاح های اتمی تلقی می شود. آقای البرادعی گفت که همکاری میان ایران و قدرت های غربی "در درجه اول به اعتمادسازی مربوط می شود، که تنها از طریق گفت و گو قابل تحقق است."

او افزود: "بنابراین من ایران را ترغیب می کند تا جای ممکن در پاسخگویی سریع به پیشنهاد اخیرم صراحت داشته باشد." آقای البرادعی گفت که این طرح فرصتی برای "برگشتن از راه رفته است" و تاکید کرد که مساله مهم "ضمانت های متقابل میان طرف هاست." او گفت: "اما باید اضافه کنم که اعتمادسازی و ایجاد اطمینان یک فرآیند تدریجی است که لازمه آن تمرکز بر کل قضیه و تمایل به خطر کردن برای صلح است.... این یک فرصت منحصر به فرد و فرار برای بازگشتن از راه رفته و حرکت از مقابله جویی به سوی همکاری است و بنابراین نباید آن را از دست داد."

دیوید میلیبند، وزیر خارجه بریتانیا نیز پس از دیدار با همتای روس خود در مسکو خواستار پاسخ سریع ایران به این پیشنهاد شد. وزیر خارجه بریتانیا گفت: "محمد البرادعی، رئیس آژانس بین المللی انرژی اتمی 48 ساعت دیگر به ایران مهلت داده است تا پاسخی جدی در این باره ارائه کند و این چیزی است که همه ما می خواهیم شاهدش باشیم."

او افزود: "ما در ماه مه سال 2008 درباره مفاد معامله با ایران توافق کردیم و حقیقت این است که اگر ایران مانند یک کشور عادی در قبال مسئولیت هایش رفتار کند، می توان با آن مانند یک کشور عادی در قبال مسائل هسته ای رفتار کرد."

آقای میلیبند که اولین وزیر خارجه بریتانیا در پنج سال گذشته است که به روسیه سفر می کند، با سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه دیدار کرد و گفت: "ما هر دو می خواهیم پاسخی فوری از ایران درباره پیشنهاد [تامین سوخت] راکتور تحقیقاتی تهران دریافت کنیم."

آقای لاوروف نیز ابراز امیدواری کرد که ایران پیشنهاد آژانس بین المللی انرژی اتمی را بپذیرد.

او با یادآوری حاصل مذاکرات ماه گذشته میلادی در وین (از روزهای 19 تا 21 اکتبر - 27 تا 29 مهر) گفت: "دیدار امروز ما با این توافق به پایان رسید که ما بر روی همه طرف های درگیر در این مسئله، بدون استثنا و از جمله ایران برای تصویب [این پیشنهاد] حساب می کنیم."

منوچهر متکی، وزیر خارجه ایران، این پیشنهاد را نیازمند مذاکره و بررسی بیشتر دانسته و گفته است: "ایران در باره این پیشنهاد ملاحظاتی فنی و اقتصادی دارد."

آقای متکی تاکید کرد که هنوز ایران این پیشنهاد را رد نکرده است، اما برخی دیپلمات های غربی با اشاره به جزئیات فاش شده از تغییرات مورد نظر ایران که در روز پنجشنبه 29 اکتبر (هفت آبان) به آژانس بین المللی انرژی اتمی اعلام شد، درباره امکان اجرای موارد مورد نظر ایران ابراز تردید کرده اند.

علی اصغر سلطانی، نماینده ایران در آژانس بین المللی انرژی اتمی نیز آمادگی ایران برای برگزاری نشست بعدی برای تامین سوخت راکتور هسته ای ایران را اعلام کرده است.

از آنجا که پاسخ ایران، "پاسخ ابتدایی" توصیف شده، آمریکا نیز خواستار اعلام هر چه سریعتر پاسخ نهایی و قطعی ایران به این پیشنهاد شده است. در اظهار نظری تازه که برخی کارشناسان معتقدند می توان آن را نماینده نظر سیاستمداران ایرانی قلمداد کرد، حشمت الله فلاحت پیشه عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس ایران گفته است با انتقال اورانیوم 3.5 درصدی ایران به خارج "اتفاقی که عملاً رخ می دهد این است که ما اورانیومی نداریم که چرخه سوخت هسته ای خود را با آن بگردانیم و این به معنای تعلیق فعالیت هسته ای ایران است."